

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 122

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 428 din 29 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 ²² din Legea societăților nr. 31/1990	2–4	114.	— Hotărâre privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Botoșani, Constanța și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
Decizia nr. 430 din 29 septembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) și c), ale art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	4–6	117.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140
Decizia nr. 488 din 27 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	7–9		12
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
109. — Hotărâre privind recunoașterea Asociației „GAL Covurlui”, județul Galați, ca fiind de utilitate publică....	9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
111. — Hotărâre privind actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Mehedinți, precum și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării.....	10–11	404.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, pentru modificarea articolului 2 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 683/2017 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de activități specifice efectuate de Autoritatea Feroviară Română — AFER
			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 428**

din 29 septembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153²²
din Legea societăților nr. 31/1990**

Cristian Deliorga	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153²² din Legea societăților nr. 31/1990, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare (SIF) „Moldova” — S.A. din Bacău, județul Bacău, în Dosarul nr. 1.572/89/2018 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.372D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.572/89/2018, **Curtea de Apel Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 153²² din Legea societăților nr. 31/1990**, excepție ridicată de Societatea de Investiții Financiare (SIF) „Moldova” — S.A. din Bacău, județul Bacău, într-un litigiu având ca obiect o acțiune în constatarea nulității unei hotărâri a adunării generale a acționarilor.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată, în esență, că prevederile legale criticate nu arată în mod clar cum se emite această încuviințare (acest mandat special), respectiv: nu se prevede perioada pentru care este valabilă încuviințarea dată de Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor; nu se prevede modul de determinare a valorii-prag (însurubarea actelor sau actele individuale care depășesc valoarea); nu se prevede dacă este necesar să se emită o încuviințare pentru fiecare act juridic în parte; nu se precizează dacă este obligatoriu ca acționarii să fie informați despre conținutul actului juridic/actelor juridice ce urmează a fi încheiate/încheiate; nu este clară natura acestei încuviințări, respectiv dacă este un mandat special pe care acționarii îl acordă administratorilor sau este o delegare de atribuții prin care Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor transferă atribuția respectivă către administratori; nu se precizează calea de contestare a actului încheiat de către administratori cu încălcarea prevederilor art. 153²² din Legea nr. 31/1990, dat fiind faptul că legea nu prevede posibilitatea exercitării unei căi de atac efective și având în vedere că nu

există posibilitatea de a contesta legalitatea sau conformitatea delegării de atribuții cu actul constitutiv.

6. În ipoteza în care art. 153²² din Legea nr. 31/1990 reglementează un mandat special pentru administratori, atunci nu este clar ce trebuie să cuprindă mandatul special și dacă acesta trebuie să facă referire la conținutul actelor ce urmează să se încheie și calea de contestare.

7. În ipoteza în care art. 153²² din Legea societăților nr. 31/1990 reglementează obligația de a se acorda încuviințarea direct pe actul juridic respectiv, acest lucru nu rezultă în mod clar din textul legii și nici nu se prevede calea de contestare, ceea ce face ca aplicarea acestui text să fie neclară.

8. Prin modul defectuos de aplicare a acestor prevederi legale, se ajunge ca prin considerentele unei hotărâri judecătorești de speță să se modifice în mod radical și implicit prevederile din acordul societar fără respectarea condițiilor legale de modificare a acestuia. Modificarea acordului societar se poate face numai în condițiile prevăzute de lege, respectiv prin hotărâre a adunării generale extraordinare a acționarilor.

9. Atrage atenția că sunt dispoziții legale similare și în Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, unde în art. 90 alin. (1)—(3) se regăsesc prevederi asemănătoare, dar care sunt mult mai clare.

10. **Curtea de Apel Iași — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 153²² din Legea societăților nr. 31/1990, care au următorul conținut: „*Consiliul de administrație, respectiv directoratul, va putea să încheie acte dobândească bunuri pentru aceasta sau să înstrăineze, să închirieze, să schimbe ori să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale a acționarilor, dată în condițiile art. 115.*”

15. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale

cuprinse în art. 40 privind dreptul de asociere, în art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată și în art. 45 privind libertatea economică. Din examinarea excepției de neconstituționalitate, se poate deduce în mod rezonabil că autoarea acesteia a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta privind calitatea legii.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate, Curtea reține că în Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că semnificația noțiunii de „previzibilitate” depinde într-o mare măsură de conținutul normei juridice despre care este vorba, de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și calitatea destinatarilor săi. În același sens este și jurisprudența Curții Constituționale, sens în care se reține, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 316 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 23. Or, având în vedere calitatea destinatarilor normei, textul apare ca fiind previzibil sub aspectul aplicării sale. Totodată, se mai reține că previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana interesată să fie nevoită să recurgă la o bună consiliere pentru a evalua, la un nivel rezonabil în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea decurge dintr-o anumită acțiune. Având în vedere principiul generalității legilor, conținutul acestora nu poate avea o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație. Funcția decizională acordată instanțelor servește tocmai la îndepărtarea îndoielilor ce ar putea exista în privința interpretării normelor, ținând cont de evoluțiile practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie coerent (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31, sau Decizia Curții Constituționale nr. 102 din 17 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 357 din 7 aprilie 2021, paragraful 50).

17. Așadar, dispozițiile legale criticate se adresează unor profesioniști, obișnuiți să facă o interpretare a dispozițiilor legale criticate. Majoritatea răspunsurilor la problemele juridice pe care le invocă autoarea excepției de neconstituționalitate se găsesc în chiar textul Legii nr. 31/1990 ori în alte acte normative, cum ar fi Codul civil (care enunță regulile mandatului general). Dispozițiile Legii nr. 31/1990 conturează cadrul pentru un mandat special acordat membrilor consiliului de administrație, respectiv membrilor directoratului unei societăți. Mandatul special exprimat sub forma aprobării adunării generale extraordinare a acționarilor nu transformă hotărârea organului deliberativ într-un act accesoriu al actului pe care reprezentantul legal al societății urmează să-l încheie cu un terț, astfel că forma solemnă a mandatului, cerută la art. 2.013 din Codul civil, nu are aplicabilitate în acest caz, art. 70¹ din Legea societăților nr. 31/1990 făcând o precizare expresă în acest sens.

18. Astfel, criteriile privind modul în care membrii consiliului de administrație, respectiv ai directoratului și-au îndeplinit obligațiile sunt prevăzute în art. 143¹, respectiv în art. 144¹ și art. 152 alin. (1) din Legea nr. 31/1990. În cazul în care aceștia nu își îndeplinesc în mod corespunzător atribuțiile, vor răspunde din punct de vedere juridic.

19. Art. 143¹ din Legea nr. 31/1990 prevede că directorii sunt responsabili cu luarea tuturor măsurilor aferente conducerii societății, în limitele obiectului de activitate al societății și cu respectarea competențelor exclusive rezervate de lege sau de actul constitutiv al consiliului de administrație și adunării

generale a acționarilor. Art. 152 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 stipulează că directorii sunt răspunzători pentru neîndeplinirea îndatoririlor lor. Prevederile art. 137¹ alin. (3), ale art. 144¹, 144³, 144⁴, 150 și ale art. 153¹² alin. (4) din Legea nr. 31/1990 se aplică directorilor în aceleași condiții ca și administratorilor.

20. De asemenea, dispozițiile art. 144¹ alin. (1) și (4) din Legea nr. 31/1990 prevăd că membrii consiliului de administrație își vor exercita mandatul cu prudența și diligența unui bun administrator, precum și cu loialitate, în interesul societății.

21. Faptul că există răspundere juridică pentru neîndeplinirea obligațiilor sau îndeplinirea lor defectuoasă transpare din întreaga arhitectură a Legii societăților nr. 31/1990. De exemplu, art. 153¹ și 153² au și rostul de a defini relația dintre directorat și consiliul de supraveghere: directoratul asigură, în exclusivitate, conducerea societății, în timp ce consiliul îi desemnează pe membrii directoratului și exercită supravegherea și controlul asupra modului în care directoratul își îndeplinește atribuțiile. Ca și consiliul de administrație în sistemul unitar, directoratul are plenitudine de puteri și exclusivitate în conducerea societății, fiind chemat să îndeplinească toate actele necesare și utile pentru realizarea obiectului societății, cu respectarea competențelor legale exclusive ale consiliului de supraveghere și ale adunării generale a acționarilor.

22. Ambele structuri societare își desfășoară activitatea și răspund față de societate potrivit regulilor mandatului, fapt subliniat, cel puțin în privința directoratului, prin dese mențiuni ale acestor două articole și prin trimiterea la dispozițiile art. 144² alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, care, la rândul său, trimite la art. 72 din aceeași lege, suportul legal al răspunderii tuturor organelor societății care lucrează în baza raporturilor de mandat.

23. Mandatul membrilor consiliului de administrație și al membrilor consiliului de supraveghere suportă limitări legale și posibil statutare pentru a asigura o gestiune corectă, în interesul societății, așa cum acesta este văzut de lege și de asociați. Pentru a preveni tendința de a pune interesul personal înaintea interesului societar, legea nu se limitează la a sancționa la modul general acest fapt, ci stabilește o serie de situații particulare considerate ca fiind conflictuale din punctul de vedere al intereselor. Astfel, membrii organelor de administrare care reprezintă legal societatea beneficiază de un „mandat general” de reprezentare, putând încheia orice fel de acte în numele și pe seama societății. Această regulă suportă anumite limitări datorate importanței unor acte pentru care legiuitorul (sau asociații, prin actul constitutiv) a (au) considerat obligatorie autorizarea expresă a acționarilor, adică un mandat special. Ca atare, în cazul mandatului special, actul constitutiv nu mai este suficient, fiind necesară o hotărâre specială a asociaților. Aprobarea adunării generale trebuie dată pentru fiecare act juridic în parte, întrucât este vorba despre un mandat special, derogatoriu de la mandatul general.

24. Dacă reprezentantul legal al societății, cu bună-credință, a pus în executare mandatul primit de la adunarea generală, încheierea actului cu terțul reprezintă o îndeplinire a acestui mandat, ca parte a atribuțiilor derivând din contractul de administrație.

25. De asemenea, Legea nr. 31/1990 prevede căi de atac împotriva hotărârilor adoptate de adunarea generală extraordinară. Astfel, art. 132 alin. (2) din acest act normativ prevede că „Hotărârile adunării generale contrare legii sau actului constitutiv pot fi atacate în justiție, în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I IV-a, de oricare dintre acționarii care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat contra și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței”.

26. Faptul că legea nu prevede o cale de atac împotriva actului încheiat în baza autorizării hotărârii adunării generale extraordinare a acționarilor este o chestiune care ține de modificarea și completarea legii. Or, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*”. Așadar, Curtea va

constata că aceste aspecte criticate nu reprezintă o problemă de constituționalitate, soluționarea lor excedând competenței Curții Constituționale.

27. În aceste condiții, Curtea nu poate reține încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 44 alin. (1) și (2) și ale art. 45. În ceea ce privește prevederile art. 40 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, ele referindu-se la libertatea de asociere a cetățenilor.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea de Investiții Financiare (SIF) „Moldova” — S.A. din Bacău, județul Bacău, în Dosarul nr. 1.572/89/2018 al Curții de Apel Iași — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 153²² din Legea societăților nr. 31/1990 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2022.

PREȘEDINTE

CRISTIAN DELIORGA

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 430

din 29 septembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) și c), ale art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Cristian Deliorga	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) și c), art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marius Vicențiu Coltuc în Dosarul nr. 24.535/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 682D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus concluzii scrise prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 230 din 28 aprilie 2022, și, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 lit. c), ale art. 26 lit. d), precum și ale art. 27 lit. b) din aceeași lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 11 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 24.535/3/2020, **Tribunalul București — Secția a II-a**

contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 lit. a) și c), art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marius Vicențiu Colțuc într-un litigiu având ca obiect refuzul de soluționare a unei cereri, precum și anularea unei decizii a Baroului București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia arată, în esență, că prevederile art. 14 lit. a) și c) din Legea nr. 51/1995 sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât nu se poate determina în mod obiectiv care sunt acele situații în care nu se face aplicarea art. 14 lit. a), ci a art. 14 lit. c). Normele cu caracter de trimitere prevăzute de art. 26 lit. d) și art. 27 lit. b) din aceeași lege prevăd sancțiuni diferite pentru aceeași situație de fapt, lăsând loc arbitrarului autorității care a aplicat sancțiunea.

7. De asemenea, se arată că după admiterea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „*de natură să aducă atingere prestigiului profesiei*” de avocat din cuprinsul art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995, prin Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, art. 14 lit. a), în forma sa actuală, vine în contradicție cu prevederile art. 14 lit. c) din Legea nr. 51/1995, care stabilesc un caz de nedemnitate care operează pe o perioadă limitată în timp, respectiv a interdicției de a exercita profesia.

8. În atare situație, sunt încălcate prevederile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, care garantează egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ceea ce înseamnă că norma juridică cuprinsă într-o lege se va aplica în aceeași manieră oricărui cetățeni aflați în aceeași situație juridică. O astfel de posibilitate însă este exclusă atunci când legea este lipsită de claritate, previzibilitate și accesibilitate. În lipsa unor norme clare și precise cu privire la cazurile de încetare și la cele de suspendare a calității de avocat, pe care avocatul trebuie să le cunoască, astfel încât să își ordoneze conduita, decizia de încetare a calității de avocat este abuzivă, arbitrară și încalcă dreptul la exercitarea profesiei, garantat de art. 41 alin. (1) din Constituție.

9. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial inadmisibilă (pentru sintagma declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 225 din 4 aprilie 2017) și neîntemeiată în ceea ce privește restul dispozițiilor.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Acesta reiterează considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 592 din 8 octombrie 2019 în privința prevederilor art. 14 lit. a) și ale art. 27 lit. d) din Legea nr. 51/1995.

12. Cu privire la dispozițiile art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995, Guvernul apreciază, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, că, ori de câte ori consideră a fi oportun, în funcție de materia normată, legiuitorul poate conferi condamnării penale efecte juridice care excedează sancțiunea penală reglementând decăderi, interdicții sau incapacități ce rezultă din condamnare. Aceste consecințe extrapenale care derivă din condamnare operează în condițiile și termenele stabilite de lege.

Prin conținutul lor normativ, textele de lege criticate nu conțin vicii de neconstituționalitate, ci doar reglementează situațiile în care calitatea de avocat încetează sau este suspendată.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, concluziile scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 14 lit. a) și c), art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 mai 2018, care au următorul conținut:

— Art. 14 lit. a) și c): „*Este nedemn de a fi avocat:*

a) *cel condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate [de natură să aducă atingere prestigiului profesiei]; [...]*

c) *cel căruia i s-a aplicat pedeapsa interdicției de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească sau disciplinară;*”;

— Art. 26 lit. d): „*Calitatea de avocat încetează: [...] d) dacă avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și care îl face nedemn de a fi avocat, conform legii.*”;

— Art. 27 lit. b): „*Calitatea de avocat este suspendată: [...] d) pe perioada interdicției de a profesia, dispusă prin hotărâre judecătorească sau disciplinară;*”.

16. În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă. Din motivarea excepției de neconstituționalitate, se poate deduce în mod rezonabil că autorul a înțeles să invoce și prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5), în componenta privind calitatea legii, precum și ale art. 147 alin. (4) privind obligativitatea deciziilor Curții Constituționale.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale criticate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra unora dintre acestea, prin raportare la critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 230 din 28 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 26 mai 2022, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 și a respins ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate dispozițiilor art. 26 lit. d) din aceeași lege.

18. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a observat că asupra acestui text s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 22 iunie 2017, prin care a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma finală „*de natură să aducă atingere prestigiului profesiei*” din cuprinsul dispozițiilor

art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 este neconstituțională, fiind contrară dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, deoarece nu determină criteriile care să conducă la o evaluare obiectivă și lipsită de arbitrarul a acelor infracțiuni „de natură să aducă atingere prestigiului profesiei”. Prin Decizia nr. 230 din 28 aprilie 2022, Curtea Constituțională a constatat că legiuitorul nu a intervenit timp de 5 ani pentru a armoniza dispozițiile art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 cu considerentele din Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, iar conținutul normativ al art. 14 lit. a) din legea menționată, rămas în vigoare după încetarea efectelor juridice a sintagmei constatate ca fiind neconstituțională, era următorul: „Este nedemn de a fi avocat: a) cel condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate”. Consecința pasivității legiuitorului a condus la situații excesive în practică, deoarece, în baza acestui text, urmau să fie excluși din profesie, în mod nediferențiat, toți avocații care au fost condamnați definitiv prin hotărâre judecătorească la pedeapsa cu închisoarea pentru săvârșirea oricărei infracțiuni intenționate. Or, nu aceasta a fost rațiunea admiterii pronunțate prin Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, ci absența unor criterii clare și previzibile în lege pentru determinarea obiectivă a acelor infracțiuni și circumstanțe care atrag nedemnitățile profesiei de avocat. Prin urmare, prin Decizia nr. 230 din 28 aprilie 2022, Curtea a stabilit că soluția legislativă rezultată ca urmare a pasivității legiuitorului a condus la rezultate mai drastice decât cele produse potrivit normei inițial în vigoare și a constatat neconstituționalitatea întregului text cuprins la art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995, reiterând obligația legiuitorului ca, pentru restabilirea stării de constituționalitate, să clarifice și să detalieze prevederile art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995, în spiritul celor precizate în Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017, și anume să fixeze cu exactitate natura/categoriile de infracțiuni a căror săvârșire determină pierderea calității de avocat.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marius Vicențiu Coltuc în Dosarul nr. 24.535/3/2020 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 14 lit. c), ale art. 26 lit. d) și ale art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 septembrie 2022.

PREȘEDINTE

CRISTIAN DELIORGA

19. Având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont de faptul că Decizia nr. 230 din 28 aprilie 2022, mai sus menționată, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, ulterior sesizării instanței de contencios constituțional în prezenta cauză, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 a devenit inadmisibilă.

20. În ceea ce privește art. 26 lit. d) din Legea nr. 51/1995, potrivit căruia „calitatea de avocat încetează: [...] dacă avocatul a fost condamnat definitiv pentru o faptă prevăzută de legea penală și care îl face nedemn de a fi avocat, conform legii”, criticat, de asemenea, în cauza de față, se mențin aprecierile Curții Constituționale reținute prin Decizia nr. 225 din 4 aprilie 2017 (paragraful 27), în sensul că, fiind o normă de trimitere, textul trebuie privit prin prisma efectelor constatării neconstituționalității prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 și că, prin conținutul său normativ, textul de lege criticat nu conține niciun viciu de neconstituționalitate, ci doar reglementează una dintre situațiile în care încetează calitatea de avocat.

21. De asemenea, aceleași considerente se impun și în privința art. 27 lit. b) din Legea nr. 51/1995, potrivit căruia „calitatea de avocat este suspendată: [...] pe perioada interdicției de a profesa, dispusă prin hotărâre judecătorească sau disciplinară”, în sensul că trebuie privit prin prisma efectelor constatării neconstituționalității prevederilor art. 14 lit. a) din Legea nr. 51/1995 și că, prin conținutul său normativ, textul de lege criticat nu conține niciun viciu de neconstituționalitate, ci doar reglementează una dintre situațiile în care este suspendată calitatea de avocat.

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 488

din 27 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 alin. (1)
din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Gabriel Marcel Enciu și alții în Dosarul nr. 6.499/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.169D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 818 din 5 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.499/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Gabriel Marcel Enciu și alții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia arată, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, în sensul nerespectării condițiilor de previzibilitate, predictibilitate, claritate și precizie. În susținerea acestei critici invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 61 din 13 februarie 2018 și Decizia nr. 22 din 20 ianuarie 2016 referitor la standardele privind calitatea legii.

6. De asemenea, susțin că este încălcat și principiul imediatei aplicări a legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, în contextul în care în Legea-cadru nr. 153/2017 nu există nicio normă tranzitorie care să se refere la sporuri, iar ceea ce s-a acordat până la intrarea în vigoare a acestei legi reprezintă sume fixe, stabilite în baza Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ abrogat prin Legea-cadru nr. 153/2017.

7. Autorii excepției arată că cele două texte de lege criticate sunt edictate prin același act normativ și că, deși, conform principiilor generale de interpretare, au prioritate incontestabilă normele speciale, s-au aplicat cele generale.

8. Învederează că lipsa de coerență și precizie a reglementării este evidențiată prin însăși interpretarea diferită dată de autorități în ceea ce privește aplicarea acesteia și practica neunitară existentă.

9. În continuare, autorii excepției arată că dispozițiile de lege criticate încalcă principiul nediscriminării și al egalității în drepturi, deoarece creează o diferență între modalitatea de salarizare a unor categorii de personal cu aceleași atribuții în cadrul funcțiilor pe care le îndeplinesc. Raportarea pe care art. 25 din Legea-cadru nr. 135/2017 o face la fondul de salarii al fiecărui ordonator principal de credite poate determina o eventuală salarizare diferențiată a persoanelor care funcționează în cadrul unor ordonatori diferiți și, în consecință, nu respectă principiul nediscriminării și al egalității în drepturi din perspectiva salariului egal pentru muncă egală. Lipsește orice justificare reală privind reglementarea unei astfel de diferențieri legată de un factor subiectiv și independent de activitatea personală a fiecărui angajat. În susținerea acestei critici invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, respectiv deciziile nr. 1 din 8 februarie 1994, nr. 243 din 16 martie 2010 și nr. 755 din 16 decembrie 2014. De asemenea, invocă cele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, potrivit căreia personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mic decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salarizat la nivelul maxim, dacă își desfășoară activitatea în același condiții. În același sens, amintește și dispozițiile art. 1 alin. (2) și alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. În concluzie, consideră că nu este justificată o interpretare diferită, prin care magistrați din incinta unor instanțe sau parchete diferite să primească sporuri diferite.

10. Autorii excepției susțin că prin modalitatea de acordare a sporurilor stabilită de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 se încalcă principiul protecției dreptului la muncă și dreptul de proprietate, în componenta lor privind dreptul la salariu, și art. 53 din Constituție. În acest sens, arată că nu există nicio justificare obiectivă pentru modificarea lunară a drepturilor salariale aflate în plată. De asemenea, arată că prin procedeul utilizat de recalculare a sporurilor în funcție de modificarea cuantumului salariilor de bază ale fiecărui ordonator se încalcă și principiul transparenței mecanismului de stabilire a drepturilor salariale, în sensul asigurării predictibilității salariale pentru personalul din sectorul bugetar, al dreptului la muncă, precum și al securității raporturilor juridice.

11. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche** apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate. În acest sens, arată, în esență, că, în ceea ce privește critica raportată la prevederile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, aceasta privește interpretarea și aplicarea legii, atribuții ce revin în exclusivitate instanței de judecată, iar legea este clară. Consideră că aplicarea etapizată a legii nu poate fi apreciată ca

fiind contrară art. 15 alin. (2) din Constituție. Referitor la încălcarea dreptului de proprietate prin componenta dreptului la salariu, arată că textele legale criticate reglementează chestiunea sporurilor, iar nu dreptul la salariu și amintește că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acestea nu sunt drepturi fundamentale. Referitor la încălcarea art. 41 alin. (1) din Constituție privind dreptul la muncă, corelat cu art. 53 alin. (2) din Constituție privind restrângerea unor drepturi, instanța de judecată consideră că dispozițiile criticate pentru neconstituționalitate din Legea-cadru nr. 153/2017 nu aduc atingere dreptului la muncă al reclamantilor, întrucât nu prevăd nicio condiție restrictivă în ceea ce privește alegerea profesiei, a locului de muncă sau exercitarea profesiei. Cu privire la încălcarea art. 16 alin. (1) Constituție arată că Legea-cadru nr. 153/2017 prevede, în mod nediscriminatoriu, drepturile salariale, inclusiv sporurile pentru sectorul justiție (procurori și personal asimilat). Norma criticată se aplică, deci, persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei, fără discriminare, iar situația autorilor excepției nu poate fi comparată cu situația salarială a altor categorii profesionale.

12. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, care au următorul conținut:

— Art. 24: *„Limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în prezenta lege și în anexele nr. I—VIII.”;*

— Art. 25 alin. (1): *„(1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”*

16. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) referitor la statul de drept și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 41 referitor la munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate în raport cu critici similare

celor invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 662 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 19 ianuarie 2021, paragrafele 29 și 30, Curtea, raportându-se la critica vizând încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), a reținut, în esență, că prevederile de lege criticate nu recunosc necondiționat dreptul la acordarea sporurilor la nivelul lor maxim, ci doar dreptul la acordarea sporurilor, nivelul acestora urmând a fi determinat în raport cu regulile pe care legea le stabilește: încadrarea fiecărui spor în limitele maxime prevăzute în lege și în anexele sale și, totodată, interdicția depășirii cumulate a pragului prevăzut de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. De asemenea, în accepțiunea legii-cadru, sporurile nu sunt stabilite prin raportare la procent fix, ceea ce rezultă din utilizarea sintagmei „spor de până la ...%” (a se vedea, spre exemplu, art. 4 sau 5 din capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017). Astfel, regula limitării sumei sporurilor și a stabilirii sporurilor sub forma unei limite maxime, în care fiecare dintre acestea trebuie să se încadreze, și nu ca un procent fix, prestabilit din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, reprezintă opțiunea legiuitorului, exprimată în limitele prevăzute de Constituție și destinată a fi aplicată în mod nediferențiat întregului personal plătit din fonduri publice.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea, prin aceeași decizie, paragrafele 35 și 36, a reținut că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate acționează în domeniul temporal propriu de activitate, instituind reguli privind limitarea sporurilor și aplicarea etapizată a legii, începând cu 1 iulie 2017. Ele nu prevăd reguli pentru o perioadă de timp anterioară intrării în vigoare a legii, ci se aplică pentru viitor tuturor persoanelor care se regăsesc în ipoteza normelor juridice. În consecință, Curtea a constatat că susținerile privind încălcarea principiului neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, sunt neîntemeiate.

19. Cât privește critica formulată în raport cu art. 16 din Constituție, Curtea, prin Decizia nr. 662 din 29 septembrie 2020, precitată, paragrafele 37 și 38, a reținut că, asemănător celor invocate de autorii din prezenta cauză, aceasta se axează pe unele probleme rezultate din aplicarea dispozițiilor legale criticate, evidențierea unor situații particulare, prin natura lor, variabile, spre exemplu, numărul și categoriile de angajați în cadrul unei instituții/autorități publice, care, în opinia autorilor excepției, pot genera diferențe în privința cuantumului sporurilor acordate aceleiași categorii de personal care își desfășoară activitatea în instituții diferite. Curtea a observat că la stabilirea nivelului veniturilor salariale trebuie avute în vedere prevederile art. 3 alin. (1) și (4) din Legea-cadru nr. 153/2017, potrivit cărora *„Gestionarea sistemului de salarizare a personalului din instituțiile și autoritățile publice se asigură de fiecare ordonator de credite”*, și ale art. 3 alin. (4) din aceeași lege-cadru, potrivit cărora *„Ordonatorii de credite au obligația să stabilească salariile de bază/soldele de funcție/salariile de funcție/soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare/indemnizațiile lunare, sporurile, alte drepturi salariale în bani și în natură prevăzute de lege, (...) astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu”*. Ca atare, Curtea a constatat că stabilirea în concret a sporurilor și a venitului lunar se realizează de către fiecare ordonator de credite, în limitele stabilite de lege, astfel încât să se încadreze în sumele aprobate cu această destinație în bugetul propriu. Curtea a reținut că prevederile legale criticate vizează deopotrivă toate categoriile de personal plătit din fonduri publice și se circumscriu scopului general urmărit de legiuitor,

de a regla în timp disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare, fără a încălca dispozițiile art. 16 din Constituție.

20. Prin aceeași decizie, paragraful 44, Curtea a reținut și că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a

politicii fiscale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția Deciziei nr. 662 din 29 septembrie 2020 își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gabriel Marcel Enciu și alții în Dosarul nr. 6.499/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche și constată că dispozițiile art. 24 și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — veche și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind recunoașterea Asociației „GAL Covurlui”, județul Galați, ca fiind de utilitate publică

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 39 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se recunoaște Asociația „GAL Covurlui”, persoană juridică română de drept privat, fără scop lucrativ, cu sediul în localitatea Berești, Str. Trandafirilor nr. 96, bl. F5, ap. 1, județul Galați, ca fiind de utilitate publică.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Petre Daea

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Tánczos Barna

București, 8 februarie 2023.

Nr. 109.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea datelor de identificare și a valorii
de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Tribunalului Mehedinți, precum
și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public
al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea
scoaterii din funcțiune și demolării

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Datele de identificare și valoarea de inventar a imobilului cu nr. M.F. 38158 — Judecătoria Baia de Aramă, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Mehedinți, se actualizează potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia a unei părți din imobilul cu nr. M.F. 38158, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Mehedinți, potrivit anexei nr. 2.

(2) Trecerea în domeniul privat al statului a părții de imobil prevăzute la alin. (1) se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acesteia, pentru realizarea obiectivului de investiții „Reparații capitale, consolidare și extindere a sediului Judecătoriei Baia de Aramă”.

(3) După scoaterea din funcțiune și demolarea părții de imobil prevăzute la alin. (1), Tribunalul Mehedinți își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 3. — Ministerul Justiției va opera pentru Tribunalul Mehedinți, împreună cu Ministerul Finanțelor, modificările corespunzătoare în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,

George Bogdan Ilea,

secretar de stat

p. Ministrul finanțelor,

Mihai Diaconu,

secretar de stat

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Mehedintii

Numărul M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică, înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică, actualizate	Valoarea de inventar (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Administratorul imobilului CUI
38158	8.29.09	Judecătoria Baia de Aramă	Județul Mehedintii, orașul Baia de Aramă, aleea Nicu Peraanu nr. 8	Sc = 391(C1) + 46(C2) + 57(C3) + 21(C4) + 31(C5) = 546 mp; Sd = 750(C1) + 46(C2) + 57(C3) + 21(C4) + 31(C5) = 905 mp; regimul de înălțime = P + E (C1); P (C2 — garaj); P (C3 — depozit combustibil); P (C4 — magazie); P (C5 — magazie); suprafață teren = 1.857 mp; CF = 50456	C1 P + E Sc = 391 mp Sd = 750 mp, C2 — garaj P Sc = 46 mp Sd = 46 mp C3 — depozit combustibil P Sc = 57 mp Sd = 57 mp C4 — magazie P Sc = 21 mp Sd = 21 mp, C5 — magazie P Sc = 31 mp Sd = 31 mp S teren = 1.857 mp CF nr. 50456	678.155,00	806.028,00	Tribunalul Mehedintii CUI — 4426654

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții din imobilul aflat în domeniul public al statului și în administrarea Tribunalului Mehedintii, care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Numărul M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică a părții de imobil care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Valoarea de inventar a părții de imobil care se transmite în domeniul privat (lei)	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul	Elementele-cadru de descriere tehnică a părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului	Valoarea de inventar a părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului (lei)
38158 (parțial)	8.29.09	Judecătoria Baia de Aramă	Județul Mehedintii, orașul Baia de Aramă, aleea Nicu Peraanu nr. 8	C2 — garaj P Sc = 46 mp Sd = 46 mp C5 — magazie P Sc = 31 mp Sd = 31 mp CF 50456	3.942,00	Statul român, în administrarea Tribunalului Mehedintii CUI — 4426654	C1 P + E Sc = 391 mp Sd = 750 mp, C3 — depozit combustibil P Sc = 57 mp Sd = 57 mp C4 — magazie P Sc = 21 mp Sd = 21 mp, S teren = 1.857 mp CF nr. 50456	802.086,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea unor modificări în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale, situate în județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Botoșani, Constanța și municipiul București, și modificarea anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, ca urmare a reevaluării acestora, conform prevederilor art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului 1064 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2, ca urmare a reevaluării acestuia, conform prevederilor art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și a constatării unei

suprafețe de teren în plus după finalizarea lucrărilor tehnice de cadastru și înscrierea în cartea funciară.

Art. 3. — Se aprobă modificarea adreselor poștale ale imobilelor 2885 și 659 aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, ca urmare a înscrierii acestora în cartea funciară.

Art. 4. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările intervenite în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 8 februarie 2023.
Nr. 114.

*) Anexele nr. 1—3 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a unor bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140, ca urmare a reevaluării, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Secretariatul General al Guvernului își va actualiza, în mod corespunzător, datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale,
Georgian Pop
p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 8 februarie 2023.
Nr. 117.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140, a căror valoare de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul (denumire și CUI)	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
1	2	3	4	5	6
97420	8.19.01	Clădire 140/8	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	61.574,64
97421	8.19.01	Clădire 140/9	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	63.258,79

1	2	3	4	5	6
97422	8.19.01	Clădire 140/10	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	37.690,67
97423	8.19.01	Clădire 140/11	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	526.706,41
97424	8.19.01	Clădire 140/12	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	111.598,13
97425	8.19.01	Clădire 140/13	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	358.411,86
97426	8.19.01	Clădire 140/14	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.074,26
97430	8.19.01	Construcție 140/27	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	1.541.562,61
97450	8.19.01	Clădire 140/15	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.074,26
97451	8.19.01	Clădire 140/16	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.073,38
97452	8.19.01	Clădire 140/17	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.074,26
97453	8.19.01	Clădire 140/18	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.073,38
97454	8.19.01	Clădire 140/19	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	234.073,38
97474	8.19.01	Clădire 140/62	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97475	8.19.01	Clădire 140/63	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97476	8.19.01	Clădire 140/64	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97477	8.19.01	Clădire 140/65	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97478	8.19.01	Clădire 140/66	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97479	8.19.01	Clădire 140/67	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12

1	2	3	4	5	6
97480	8.19.01	Clădire 140/68	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97481	8.19.01	Clădire 140/69	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.957.801,12
97482	8.19.01	Clădire 140/70	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	2.877.573,24
97484	8.19.01	Clădire 140/72	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	380.262,78
97496	8.19.01	Construcție 140/84	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	614.239,49
97497	8.19.01	Construcție 140/85	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	166.713,16
97498	8.19.01	Construcție 140/86	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	166.713,16
97506	8.19.01	Construcție 140/94	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	1.762.406,56
97507	8.19.01	Clădire 140/95	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	660.920,25
97508	8.19.01	Construcție 140/96	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	1.385.239,12
97509	8.19.01	Teren 140/97	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	3.504.020,08
97510	8.19.01	Teren 140/98	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	149.547,75
97511	8.19.01	Teren 140/99	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	38.773,91
97512	8.19.01	Teren 140/100	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	991,95
97513	8.19.01	Teren 140/101	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	4.526,79
97514	8.19.01	Teren 140/102	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	818,45
97515	8.19.01	Teren 140/103	Secretariatul General al Guvernului — Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale — Unitatea Teritorială 140 (CUI) 10246933	Județul Buzău	4.192,02

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

pentru modificarea articolului 2 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 683/2017 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de activități specifice efectuate de Autoritatea Feroviară Română — AFER

În conformitate cu prevederile art. 16 lit. I) din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Feroviare Române — AFER, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite următorul ordin:

Art. I. — La articolul 2 din anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 683/2017 privind aprobarea tarifelor pentru prestațiile de activități specifice efectuate de Autoritatea Feroviară Română — AFER, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 4 iulie 2017, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Tariful orar este de 28 euro pentru prestațiile de activități specifice efectuate de AFER pentru operatorii economici.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru,
ministrul transporturilor și infrastructurii,
Bogdan-Stelian Mindrescu,
secretar de stat

București, 10 februarie 2023.
Nr. 404.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

